

Sebestyén Máté

A téli elmúlás

Közeleg a fagy már, itt a sötét
Hideg szelek fújnak, itt van a tél.

Varjak serege táncol az égen
Hajnali fénynél csillag hunyorog
Elszállt a természetből az élet
Hol folyó zúgott, most jég csikorog

Fehérség hódít a kopár tájon
Csak a bagoly huhog magányában
Hófúvás száll át a kopasz erdőn
Állatok vackolnak odúikban.

Téli táj, hogy szeretem nézni a
Rideg valóságot, melyet mutatsz!
Másoknak sivár és kegyetlen vagy
Én azonban látom igaz arcodat.

Elmúlást hozol a megújulásért,
Hogy átvehesse helyed a tavaszi szél.